BUNDPROPPEN

Medlemsblad for Horsens Roklub
EFTERÅR 2013 40. ÅRGANG

Indhold

Horsens Roklubs bestyrelse 2013/2014 3
Formandens klumme 4
Medaljeregn over uroerne 4
URO: Drenge, I kan bare komme an 5
Roerne ryddede op 9
GÆSTERONING: Rundt om Strynø 10
Rokort får flere på vandet 12
Ture med madpakker 13
Fælles spisning og søndagsture 14
LANGTUR: Sechers bekendelser 14
RETUR: Tilbage til årerne og fjorden 21
LANGTUR: Nede i kanaler 22
LANGTUR: Vandet var grønt og bladene gule 23
KANIN: En dejlig sol-sommer 26
KANIN: Tak til ildsjælene 28
Jo det var sjovt 28
Knuderiks knuder 30
Nye tilløbsstykker 31
Alle skal kunne svømme 31
Rengøring bliver uddelegeret 32
Kalender 34
Opskrifter løvfaldstur 36

Horsens Roklubs bestyrelse 2013/2014

Formand Grethe K Jørgensen 22 66 24 14/ gkj1955@hotmail.com **Yderligere ansvarsområder** Rochef, rep. i Søsportsudvalget	**Næstformand** Gitte Enghild 26 71 91 56/ genghild@stofanet.dk **Yderligere ansvarsområder** Husforvalter, webmaster
Kasserer Claus W. Thomsen 24 86 72 71/ cwt1@mail.tele.dk **Yderligere ansvarsområder** Sponsor- og tilskud, rep. i Søsportsudvalget, SU for Havnen	**Sekretær** Ria Hessler 61 71 14 52/ ria@hessler.dk **Yderligere ansvarsområder** Hjemmesideredaktør
Ungdomsansvarlig Emilie Svejborg 61 70 49 91/ emilie@svejborg.dk	**Instruktionschef** Eigil Grøn 29 66 13 98 eigil@ofir.dk **Yderligere ansvarsområder** Kursusansvarlig, materialeforvalter (Fjorden)
Materialeforvalter på Bygholm Sø Sten Holmbæk 41 15 46 70/ sten.h@mail1.stofanet.dk	**Nøglekort fås hos** Finn Andersen 22 82 53 57
Klubhus Horsens Havn Langelinie 20 Tlf. 75622545	**Klubhus Bygholm Sø** Lovbyvej 3 8700 Horsens
Horsens Roklubs Venner **Formand** Klaus Hougaard 75 51 31 21/ klaus-hougaard@jubii.dk	**Hjemmeside** **WWW.Horsens-roklub.dk**

Formandens klumme

Så er sæsonen 2013 ved at være gået- og hvilken sæson. En lang god sommer med masser af aktivitet på fjorden og på søen, men også en masse vellykkede langture. Dette har alt sammen gjort, at vi har roet godt 36000 km. roet af roere udelukkende fra HR. Dertil kommer de mange km,,, som er roet af glade gæster som har besøgt os i løbet af sommeren.
Jeg synes vi har fået en rigtig god stemning i klubben med mange gode initiativer. Vi er gode til at få snakket om diverse problemstillinger og supplerer hinanden rigtig godt. Det gælder både, når der arrangeres ture, og der skal repareres både. Der er lagt et kæmpearbejde i værkstedet med at holde bådene flydende.
Der er roet stort set hver dag, hvis vejret har tilladt det. Og det er formiddag, fredag eftermiddag, aften- og weekendture. Det er kaffeture, men også en enkelt langdistancekaproning med en fin placering. Det er ungdomsroere, som har været flittige på søen, og som tog til skolekaproning i Bagsværd og kom hjem med 1 guldmedalje og 4 sølvmedaljer, så flot!
Vi sprang i år loppemarked over, men holdt i stedet for et lille åbenthus-arrangement, hvor der kom en gammel roer, som jeg ikke må nævne ved navn, men hun trak glad 8000 kr. op af lommen, som hun ville donere til klubben. Mange tak siger vi, det var generøst.
Jeg kunne komme med mange navne, som har gjort et stort arbejde for klubben i sommer, men det vil jeg ikke, for jeg vil nødig glemme nogen. Alligevel en stor tak til alle. Det er en fornøjelse at være formand for så mange positive roere. Jeg glæder mig allerede til forår.
I må alle have en god vinter og husk at benytte jer af de gode tilbud, der er på programmet i vinter.
De bedste ro-hilsener

Grethe

Medaljeregn over uroerne

Sommersæsonen startede for alvor d 1. maj, da vi tog over på søen og startede træningen i scullere. I løbet af sæsonen afholdt vi bl.a. et døgn, hvor ungdomsroere roede så langt de ville. Bådene kom på vandet kl. 16, og blev først taget ind kl. 24. Kl. 4.00 stod drengene op, og roede videre. Så det

var ikke meget søvn vi fik, til gengæld roede de fleste omkring 30-50 km.

Andreas og Emil tog til Sorø International Regatta, hvor de lagde arm med de tunge drenge. Emil og Andreas gjorde det rigtig fint, og Emile kom hjem med en bronze. Men medaljeregnen stoppede ikke der! Maja, Ida, Rikke, Emil og Andreas tog til Bagsværd skolekaproning, og her vandt Ida og Rikke sølv i dobbeltsculler, Maja vandt sølv i en edonbåd, Andreas vandt sølv i singlesculler, og Emil vandt guld i singlesculler! Det må sige at være en succesfuld dag, og som træner må jeg sige, at jeg var ved at sprække af stolthed!

Sommeren stod for Andreas og Emils vedkommende også på landslejr og outriggerskole - noget der viser sig at være meget udbytterigt, både træningsmæssigt, men også socialt! Ungdomsroerne har sammen med Gitte været i Kolding og ro, og jeg kunne sikkert nævne flere arrangementer.

Nu hvor sommeren er gået på hæld, er vi trukket tilbage i klubhuset på fjorden, og vintersæsonen står på arrangementer med kajakklubbens ungdomsroere, masser af fællesspisning, overnatninger, ergometertræning, konkurrencer, svømning, og så bliver Poul Erik træner!

En særlig tak skal lyde til Sten for hjælpen på søen i sommers. Den har været kærkommen, og vi håber, du kigger forbi i ergometerne.

Velroet, til Verdens Sødeste Uroligheder!
Gitte, Kristoffer, Ebbe og Emilie

Emilie

URO: Drenge, I kan bare komme an

Et skift fra fodbold til roning - er det ikke lidt mærkelig? Det er der i hvert fald nogen, der mener.

Da jeg fik foretaget en større operation i min ryg og var kommet mig nogenlunde, begyndte jeg at tænke over, om det nu var klogt at starte til fodbold igen. Og jeg så pausen som en mulighed for at prøve noget nyt. Min mor og flere andre bekendte syntes egentlig ikke, at det var en god idé for mig og min ryg at starte til fodbold igen, da det jo til tider kan være en voldsom kontaktsport og dermed ikke den mest ideelle sport for en skadet

ryg. I starten var jeg ked af det, og til tider savner jeg det da stadigvæk rigtig meget, og så må jeg bare spille det lidt en gang imellem med mine venner i fritiden.
Men chancen var der for en ny sport, som jeg brød mig om, og som var god for min ryg.
Efter sommerferien i 2012 var jeg med min klasse på en lejrtur, hvor vi bl. a. fik muligheden for at ro i kajak. Jeg syntes, at det var super fedt og skønt at være så ude i naturen og på vandet. Til at starte med overvejede jeg egentlig at begynde til kajak, men så kendte min mor nogen, som roede, og de havde fortalt, hvor dejligt det var. Jeg kiggede på Horsens Roklubs hjemmeside og syntes, at det lød meget spændende.
Min første dag var nede ved Bygholm Sø. Jeg var ret så nervøs, for jeg havde aldrig prøvet at sejle i nogen som helst form for båd før. Heldigvis var trænerne ekstremt søde. De viste mig, hvordan man skulle håndtere åren, og inden længe fik jeg lov at komme ud i en Edonbåd.

Det var utroligt spændende at prøve noget helt nyt, og jeg fortalte med det samme min bedsteveninde Ida om min opdagelse af roning. Hun var fascineret af de ting jeg fortalte, og anden gang jeg skulle til roning, tog Ida også med. Vi var nede på fjorden, og det blæste voldsomt. Både Ida og jeg var en smule nervøse, fordi det jo stadig var meget nyt for os. Da vi senere på dagen kom op af båden, spurgte en af trænerne Ida, om hun var blevet skræmt helt væk, eftersom det jo havde været noget vildt vejr. Hun så sikkert en smule skræmt ud. Til vores alles lettelse svarede hun noget i retningen af: ”Nej, bare rolig.” Dermed begyndte både Ida og jeg at gå til roning i Horsens Roklub.

Maja droppede fodbold og blev vild med at ro - og vinde.

Selvom jeg kun har gået til det siden maj 2013, føler jeg helt klart, at jeg allerede har oplevet mere, end de fleste oplever over et helt års træning. En af de største oplevelser var helt klart, da jeg sammen med de andre ungdomsroere var til skolekaproning i Bagsværd i august.

Hverken Ida eller eg havde jo endnu gået til roning i særlig lang tid, så vi var glædeligt overraskede over, at vi allerede skulle til en konkurrence. Vi skulle ro 250 m i Edonbåde. Vi var egentlig rimelig glade for, at vi kun skulle ro 250 m, for vi var også ret så nervøse over at skulle ro mod andre, når vi nu kun havde gået til det i så kort tid, som vi havde. Tre andre ungdomsroere fra Horsens skulle med udover Ida og jeg. Det var en virkelig god tur, og det var helt klart det hele værd at køre helt over til Bagsværd!

Vi hyggede os hele dagen, mens vi ventede på, at vi skulle ro. Jeg følte, at jeg kunne slappe af sammen med de andre, og det var slet ikke anspændt eller akavet, som man måske kunne have frygtet. Jeg fik af vide, at jeg skulle ro mod fem drenge. En klump bredte sig fuldstændig i munden på mig, og jeg blev ekstra nervøs, for drenge er da helt klart de bedste, hurtigste og stærkeste – eller hvad? Det er der selvfølgelig delte meninger om, men jeg kan da fortælle, at jeg tog hjem fra min allerførste skolekaproning med en sølvmedalje. Så drenge – I kan bare komme an!

Efter 3-4 gange i en Edonbåd var jeg klar til at prøve min første tur i en singlesculler. Jeg var - uden at overdrive - sindssyg nervøs for at komme ud i den. Da jeg så på den, kunne jeg bare ikke forestille mig, hvordan jeg skulle kunne sidde i den smalle båd uden at ryge i. Jeg var næsten 100 % sikker på, at jeg ville ryge i. Men det gjorde jeg ikke. En af trænerne holdt båden, mens jeg prøvede at tage et par rotag for lige at vænne mig til den. Derefter gav hun slip, og jeg fik stille og roligt en smule fart på

Jeg var fuldstændig fokuseret, for jeg ville virkelige bare ikke falde i! Da jeg så igen fik fast grund under fødderne, kunne jeg heldigvis ånde lettet op og tage hjem i mit stadigt tørre tøj. Det lyder måske som en træls og anspændt oplevelse, men det var det overhovedet ikke. Man fik bare en følelse af, at man kan klare stort set alting!

Her i begyndelsen af efteråret er vi begyndt at ro mere på fjorden, og det er virkelig fedt. Man lærer at ro i inriggere i stedet for f.eks. single- og dobbeltscullere, som vi havde roet meget i nede på søen. Det er noget helt andet at ro i inriggere og kun at have en åre. Man lærer en helt ny teknik og bliver blæst godt igennem ude mellem de, til tider, lidt store bølger. Men jeg

er ikke bange for at ro i bølger mere. Jeg har en utrolig stor tiltro til trænerne og de andre ungdomsroere, for jeg ved bare, hvor meget de har styr på det.

Nu er det ikke for, at det her skal lyde som en reklame for Horsens Roklub, men jeg synes virkelig, at alle burde prøve at ro i denne klub! Det er så fedt! Man lærer utroligt meget på kort tid, og man kan virkelig fornemme, at alle trænerne har fuldstændig styr på det, og dermed føler man sig helt og aldeles tryg i deres selskab. Før i tiden, når jeg f.eks. startede på et nyt fodboldhold, var det altid meget akavet og ubehageligt. Nogle gange var trænerne ikke særlig flinke. Nogle gange præsenterede de ikke engang en for de andre spillere! Langt de fleste gange havde jeg meget svært ved at tale med de andre, og jeg følte mig meget som "den nye og kiksede pige".

Da jeg startede i roklubben, havde jeg det overhovedet ikke sådan! Alle trænerne var/er SÅ søde, tager sig godt af en, er omsorgfulde, dygtige og glade personer. Alle de andre ungdomsroere er også bare virkelig søde. Man føler sig velkommen i deres selskab og de er nogle helt utrolig søde, rare, friske og ligeså glade personer. Selv de drenge, der er nogle år ældre end os, gider godt snakke med mig/os. Andre steder har jeg følt, at man var ret så kikset, hvis man var en af de yngre i en klub, og at man var under de stores værdighed, men sådan har jeg det ikke her. Jeg føler, at jeg kan snakke med alle, og på kort tid har jeg fået nye venner, hvilket jeg er meget glad for.

Så skiftet til roning har helt klart givet mig en masse positive oplevelser, som jeg aldrig vil glemme. At starte til roning har altså helt klart været den rigtige beslutning for mig.

Maja, uroer

Sten med en gren, da der blev ryddet op i åen.
Hvad kommunen ikke har råd til, klarer vi.

Roerne ryddede op

*Roning er ikke altid…*bare at sidde ved en åre og trække til! – Nej, der er mange andre udfordringer, hvoraf blot nogle få skal beskrives her:
For at kunne ro de yndede ture i åen blev det i år særdeles påtrængende at rydde vej - bare til en 2-årers! En del træer var væltet ned i åen, andre havde grene, der nåede vandoverfladen, og atter andre truede med at lægge sig ned i vandet.
Kommunen sparer - også på oprensning af åen - forstod vi snart, så derfor tog nogle roere sagen i egen hånd:Ddet kunne ikke være rigtigt, at et så eftertragtet rofarvand skulle udelukkes, ikke mindst, da det er det mest velegnede område til at få slået kommandoer fast!!
Så et af formiddagsholdene gik i gang, rustet med save, rosensakse og en enkelt knibtang - og efter en rum tid, afsluttet med kaffedrikning, måtte det være nok. Grene var savet ned, lagt op på bredden, og kviste var fjernet, så vi kunne ro under. Det gav fred i sjælen, men ikke mange km på rokort.dk!!!!
Åen er også "vært" for andre "ikke kilometergivende aktiviteter. Specielt i år har der været SÅ mange og SÅ store brombær, at formiddagsholdene ikke kunne ro forbi uden at måtte smage. En enkelt gang blev der "hjemmefra" organiseret en decideret brombærplukning i medbragte plastikbøtter, som ikke rakte for de grådige, så her måtte øsen også tages i brug!!!!!!!! Efter

hjemkomsten blev nogle få af bærrene dedikeret til at lægge ovenpå formandens havregryn næste morgen, mens Conni tog sig af resten – og SIKKEN EN DEJLIG MARMELADE, VI HAR SMOVSET OS I EFTER RONING!!!!!
Også fjorden byder på alternative aktiviteter: På en af de daglige roture, opdagede nogle en grim pæl, som stak spidsen op af vandet ud for Elbæk - og den sad fast. Hvad gør onsdagskaffeholdet? Det får med megen møje og besvær pælen løsnet fra bunden, bundet i fanglinen og bakset ind til stranden, hvor det så var styrmandens (her Rias) opgave at vade i land og få den lagt så højt op, at den ikke ville skylle ud igen ved højvande. Heraf den – for nogen – kendte betegnelse:"Rias plads"!!!
Dagnæs Bæk hører også til en af de destinationer, som ikke tæller ret meget "i regnskabet". Her er der dog ikke mulighed for at udfolde aktiviteter, der skulle gøre roningen lettere. Det må vi lade tidevandet om, men spændende er det, når det lader sig gøre at "liste" ind, for nogles vedkommende endda helt op til broen ved Høgh Guldbergsgade, men kun i 2-årers og kun efter 1.september (og kun med en langtursstyrmand, som har prøvet at være med før!)

Gitte m.fl.

GÆSTERONING: Rundt om Strynø

Tidlig tirsdag morgen d. 6. august, kørte Karen. Birthe, Gitte og jeg til Langeland. Jeg havde aftalt med Henni fra Rudkøbing Roklub, som jeg har lært at kende på et kursus, at vi kunne overnatte i roklubben og komme med på gæsteroning.
Vi ankom ved frokosttid og gik på sightseeing i den gamle købstad. Kl. 17 skulle vi ro sammen med de lokale roere, men vejret var ikke med os, der var for megen blæst. Jeg blev fulgt helt ud på molen, så jeg med egne øjne kunne se, at det ikke var rovejr.
Vi blev inviteret på aftensmad i roklubben. Formanden gav vin - han syntes, det var hyggeligt at have besøg fra Horsens Roklub.
Onsdag var vi så heldige at komme med på deres årlige rotræf på Strynø. Rudkøbing-roere medbragte Langelands-pølser, og Marstal-roerne kom med Ærø øl fra Rise Bryggeri.
Vi var 15 der roede fra Rudkøbing, og 10 der roede fra Marstal. En kom i Havkajak.
Det gode sejlskib Eno fra Rudkøbing blev sejlet af Kaptajn Buller, og han medbragte familiemedlemmer, der ikke kunne ro, samt grill og mad.

Fynboere og jyder hyggede sig rigtigt under møllen på Strynø.

Vi var en flok på 36, og humøret var højt. Vi grillede spiste og hyggede os sammen ved møllen på Strynø. Vejret var flot, solen skinnede fra en skyfri himmel.
På turen over til Strynø roede vi nord om øen og syd om på hjemturen til Rudkøbing Roklub .En flot rotur rundt om Strynø.
Torsdag morgen, tog Henni os med på en meget spændende rotur til Lindelse Nor, en stor vig syd for Rudkøbing, med syv små øer, bl. a. Bukø, Lindø og Langø, hvor Henni guidede os rundt. Det var en stor oplevelse, som vi ikke havde fået uden en lokal roer.
Vel tilbage ved roklubben og efter en kop kaffe, tog vi afsked med Henni og vendte næsen hjemad mod Horsens Roklub, rig på gode oplevelser.
Det kan stærkt anbefales at være gæsteroer. Tak til Rudkøbing Roklub.

Inger

Rokort får flere på vandet

Motionsturnering **-** hva' er det? vil nogle ganske få måske spørge - og til dem vil jeg lige kort forklare:

- En landsdækkende klubturnering, hvor vi hver måned indberetter, hvor mange km der er roet siden standerstrygning - udregnet som gennemsnit pr. roer.
- Turneringen er delt op i 4 divisioner og en supermotionsliga i top.Vi deltog sidste år og klarede os hæderligt i 3. og 2. division, MEN i år røg vi ret hurtigt ovenud af 2. division, op i 1. og videre i supermotionsligaen. Her har vi så ligget blandt "de seje" og kæmpet. Vi er i skrivende stund rykket fra 2 måneder på en 8. plads ned på en 9 .plads - ud af 55 klubber!

Det er godt gået af Horsens Roklub!!!!
Nogle af klubbens medlemmer har så funderet over årsagen til denne flotte placering:
Vejret har jo absolut været med os i år, men det har det jo også for de andre klubber, så mon ikke vi skal lede et andet sted?? Det er der snakket meget frem og tilbage om, og den konklusion, jeg oftest hører, er: ***Rokort.dk*** . Det er meget nemmere at komme ud at ro, hvis man pludselig - eller på lang sigt - har lyst. Opslåede ture kan vække interesse i form af destination eller korte/lange kmafstande; konkurrencefreaks'ne tjekker, hvor deres km-placering er, og forsøger at "overhale" (også blandt ungdomsroere!), så alt i altvasr det en kmfremmende nyanskaffelse, vi satsede på, da vi indførte Rokort.dk.
Det ser også ud som om størstedelen af roerne husker at skrive deres ture ind, hvilket var knap så udbredt sidste sæson, så bliv ved med det – og kom med (de sidste!). Så skal vi nok holde placeringen næste sæson ☺

Gitte

Vil du læse Leif Thygesens (vores tovholders) beretning fra hver måned (underholdende læsning til vinteraftenerne!), så klik ind på www.roning.dk under Motionsturneringen, hvor du også kan se gode billeder (også fra Horsens)

Ture med madpakker

Sidste år deltog vi i arrangementet "Vi ror Danmark rundt" i forbindelse med DFfR's jubilæum. I år har vi også roet "Rundt i Danmark", først og fremmest på madpakketurene, hvor vi både har haft vores egen madpakketur, deltaget i Ronet Syds arrangementer og en del af de ture, der er lavet af Synnejysk Ronet. Det har ført os til mange destinationer i det sydlige Jylland. Desværre blev turen i Aarhus aflyst, ellers havde vi også haft næsen mod nord.
En ferietur på Bornholm inkluderede også en madpakketur - fra Rønne til Hellig Peder i en 4-årers med tre bornholmere. Så fik vi prøvet at ro tæt på klipperne!
Derfor: kommer du til en by ved vandet: Fnd roklubben, gå ind, forhør dig om, hvornår der roes og få nogle gode oplevelser i et andet vand, med andre mennesker og oplev en anden klub. Du er altid velkommen!
Næste sæson har vi allerede den første invitation liggende: Flensborg Roklub laver madpakketur og inviterer!!

Gitte

Fælles spisning og søndagsture

Igen i år vil jeg tilbyde at lave mad til *fællesspisning* i forbindelse med de fleste af de månedlige medlemsmøder i vintersæsonen (se kalenderen andet steds i bladet).
Der vil komme opslag på rokort.dk, hvor du kan melde dig til, ligesom der er mulighed for at maile/ ringe til mig på genghild@stofanet.dk /26719156 senest søndag aften før medlemsmødet.
Et andet - gammelt- tiltag er *søndags-gå-turene*, som vi laver sammen med Netværk Horsens. Hver søndag klokken 10 tager vi afsted fra roklubben til et i forvejen bestemt sted og går tur et par timer. Hvorhen vil blive opslået i roklubben snarest. Det er ikke nødvendigt at melde sig til, medmindre der er indlagt spisning i arrangementet – hvilket vil fremgå af opslaget. Disse ture vil også komme på rokort.dk hen ad vejen!

Gitte

LANGTUR: Sechers bekendelser

Lad mig starte med at præsentere mig selv. Mit navn er "r/s"Secher, jeg er en stolt 2åres inrigger, jeg er født tilbage i 70erne, og jeg bor til daglig i bådehallen i Horsens roklub sammen med en masse andre inriggere. Jeg er bygget af de fineste træsorter, og jeg synes selv, jeg har nogle smukke former. Måske er jeg ikke den bedste båd til at bjærge mig, når vinden suser og bølgerne er høje, men alt i alt klarer jeg mig nu alligevel ganske godt
Det jeg her vil berette om tager sin begyndelse lørdag d.13.7. sidst på eftermiddagen. Min besætning, Jørgen Fessor Vestergaard, Sten Holmbæk og Poul Erik Jørgensen, sætter mig op på en stor vogn (bådetrailer), og jeg bliver bundet fast med stropper. Så skal jeg ellers love for, at det går stærkt, ud af byen og mod nord. Gad vide, hvor jeg skal flyttes hen, og får jeg mon lov til at komme hjem igen?
Nå men inden jeg får set mig om, bliver jeg læsset af og lagt i græsset ud til en sø (Skanderborg Sø). Gad vide hvad der nu skal ske? Min besætning lader mig alene i græsset og går bare ind i det nærliggende hus for at overnatte, mens jeg må ligge ude og savne min dejlige vogn hjemme i bådehallen i Horsens - snøft det kan de ikke være bekendt. Men efter en lang nat, hvor hjemvejen har plaget mig, dukker min besætning op. De ser friske ud. Efter at have gjort mig klar med alt mit udstyr, bundpropper flag stander og øsekar, bærer de mig ud i vandet.
"Hurrra" jeg er tilbage i mit rette element, men hov hvad er nu det? Vandet smager ikke som hjemme i Horsens Fjord. Der mangler noget?Salt! Jeg bliver

læsset med en masse tasker, soveposer, rygsække, og til sidst bliver der sat en stor kasse ned lige bagved mit forreste skot. Jeg ligger meget tungt og dybt i vandet, gad vide om min besætning nu kan klare det? Nu ser det til at de ved at være klar, væk fra pontonen og ud over det ukendte vand går det. Men nu går det indad en å - uf! Her er snævert, men min besætning passer godt på mig og er forsigtige, så jeg ikke kommer for tæt på brinkerne. Ved en bro læsser de al bagagen af, og det lettede, men de bærer mig, også hen over en befærdet vej. Godt jeg var ude at køre på den store vogn i går, så bliver jeg ikke så bange, selvom bilerne kører stærkt.
På den anden side af vejen bliver jeg igen sat i vandet og læsset med al bagagen. Ud af åen går det igen, nu skal jeg ellers love for, at der sker ting og sager, vinden blæser og der er store bølger, det er faktisk ret sjovt, og det ferske vand smager jo godt på ydersiden.

Gaffatape på riften

Gad vidst om min besætning lægger mærke til at jeg smider lidt indenbords og prøver at gemme det til senere? Af sted det går, Ry bliver nået og min besætning går i land for at spise en sen frokost. Kort tid efter kommer de tilbage med fornyet energi. De snakker om, at vi nok ikke skal så langt som planlagt, og jeg hører noget om Silkeborg. Godt vi ikke skal så lang. Jeg er ved at være træt, og jeg har også en rift i bunden, det gør lidt ondt. En af mine spanter sidder også løs, det er vist ikke så godt. De snakker i hvert fald en del om mine skader.
I Silkeborg bliver jeg lagt op i et par bukke, jeg får gaffatape på min rift, og min spante får en ny bolt, så jeg hænger bedre sammen igen. Det er rart, og træt efter alle dagens nye indtryk og oplevelser falder jeg i en dyb søvn, som jeg ikke vågner af, før. Kmin besætning om morgenen kommer og bærer mig ud i vandet igen,
Noget tyder på, at nye eventyr venter. Kl.09.00 bliver jeg trukket ind i en stor firkantet kasse, og en port lukker sig bagved mig. Vandstanden falder, hvad nu? Er jeg nu taget til fange eller noget, som er endnu værre? Pyha, en port i den anden ende af kassen åbner sig, og jeg kan lige netop nå at stikke af inden den bliver lukket igen. Min besætning snakker igen om en lang tur ad snævre åløb. Det skal nok blive spændende, og pludselig er der noget, som kildrer mig på maven. Det er sjovt. Gad vide om ikke jeg kan samle noget op i min bundprop og i mellemrummet mellem skroget og roret, for det kunne være sjovt at have til vinter hjemme i bådehallen, når tilværelsen bliver lidt trist.

Drilleri og bid bagi

Noget tyder dog på, at min besætning ikke er enige med mig, og de bliver sure, hver gang jeg har samlet noget op. Jeg må finde på noget andet at drille min besætning med. Jeg tror, jeg lader mine sæder bide den ene lidt bagi, bare for at irritere ham. Ud af åen går det i et raskt tempo, nu snakker de om Tange Sø og Tangeværket. Hvad skal der ske her? Det ser ud som om åen stopper. Jeg bliver fortøjet til en lille bro, og jeg synes godt nok, nogle af de andre både(kanoer) komme meget tæt på, pas nu på ikke at lave ridse i min fine lak!
Efter jeg er blevet lettet for hele min besætnings bagage bliver jeg slæbt op ad en rampe og lagt på en vogn, det har jeg prøvet før på den store vogn, men det går ikke helt så stærkt, Efter en kort køretur på vognen ser jeg til min rædsel lige lukt udover en stejl rampe. Skal jeg ned af den? Det ser farligt ud, men jeg må jo stole på min besætning, de har jo hidtil passet godt på mig,
Vel nede i vandet bliver jeg læsset med alt det tunge grej igen, og nu går det stærkt. Vandet/strømmen skubber bagpå. De nævner nogle for mig ukendte stednavne, Bjerringbro, Ulstrup,Langå, og snakker om, hvor meget de glæder sig til at komme til Randers .Det lyder til, at min plan med at bide den ene roer bagi for at irritere ham hjælper, Han brokker sig højlyd,t hver gang han skal ro, og er begyndt at lægge sin trøje på sædet,. Ha ha så kan han lære det.
Pludselig i det fjerne ser jeg noget, det ligner noget bekendt, en fætter eller kusine måske? Ja det må det være, det er en 2åres inrigger ligesom mig, jeg syntes ikke rigtigt jeg kan kende den, men vi er jo også en stor familie. Jeg nikker anerkendende til den, men videre går det, og pludselig, inden jeg når at tænke over det, ligger jeg fortøjet ved en ponton, godt træt efter dagens oplevelser. jeg bliver lagt op på en vogn som jeg kender det hjemme fra Horsens,.Det var nu rart, men hov de løfter mig ned at ligge græsset. Her troede man lige, man skulle få lov at sove i en ordentlig seng..

Jeg er faldet i søvn, da jeg igen bliver vækket, og min besætning snakker om, at vi skal nå til Bønnerup Strand i dag. Bare det nu ikke er lige så langt som i går. Ud af det, de kalder Randers Fjord, går det.. Jeg synes mere, det ligner det samme som i går i den smalle å, dog lidt bredere, og vandet er også begyndt at smage anderledes igen, mere salt

Inden jeg får set mig om, bliver det, der startede som en å, til store bredninger og mere åbent vand. Det blæser en del, og min besætning diskuterer, om de tør at tage ud på det store vand, de kalder for Kattegat,

Over for Hjejlen i Silkeborg fylder jeg nok ikke så meget. Men jeg kan slippe igennem slusen, selv om det virkede skræmmende.

Kåd leg med bølgerne

Ved Udbyhøj bliver jeg fortøjet til en stor bro, mens de går i land for at spise og afvente, hvad der sker med blæsevejret, og så er man igen ladt alene. Dog ikke ret længe, nu skal vi åbenbart videre, det lader også til, at vinden ikke blæser så kraftigt mere. Udad går det på ny, og pludselig åbner det hele sig op. Sikken da et stort hav, det må være Kattegat. Min besætning kan se nogle store vindmøller langt ude i det fjerne. De siger, det er derud vi skal, uha hvor ser der ud til at være langt, men vinden hjælper da heldigvis til med at komme frem, efter nogle timer er vindmøllerne kommet meget tæt på.
Kort før vindmøllerne, som står på en mole, sker der ting og sager Jeg befinder mig i en kåd leg med de store bølger og er helt opslugt af min leg. Da jeg smider en bølge indenbords, får min besætning mig tilbage til virkeligheden. Vi er fremme ved dagens mål, og nu skal der findes et sted, hvor min besætning kan få lidt søvn, inden de i morgen vil videre til noget,

de kalder for Grenaa. Jeg bliver lagt op den store rulle, som så fint har ligget på mit fordæk på hele turen, og jeg bliver rullet på plads for natten i noget der ligner meget lavt græs på stranden, godt langt væk fra vandet, så jeg ikke bliver taget af tidevandet i løbet af natten. Jeg skulle jo nødig forsvinde for min besætning, som jeg er begyndt at synes om, for de passer jo godt på mig.
Da de næste morgen kommer ned til mig fra campingpladsen, bliver jeg igen båret ud i vandet, men hov her er vandet ikke ret dybt, pas nu på ikke at læsse mig så hårdt, at jeg går på grund, pyha! De sætter sig heldigvis ikke op og ror endnu, men trækker mig bare gennem vandet i mine fangliner, Først da vandet er blevet lidt dybere, sætter de sig op og ror, men der er stadig ikke særlig dybt. Bare de nu passer på så jeg ikke får flere sår.

Jeg måtte trækkes fra land i Kattegat. Det skånede min fine lak.

Ny mand ombord

Afsted ned langs kysten går det. Kysten varierer mere nu fra den flade strand til høje stejle skrænter. Det er flot, når det skifter på denne måde. Ude i det fjerne kan jeg begynde at skimte nogle høje bygninger og kraner, det må være Grenaa. Min besætning havde også lovet mig, at i dag var en kort tur, og ved en ponton inderst i havnen bliver jeg igen lettet for min tunge byrde og båret op i et par bukke, Jeg skal jeg heldigvis ikke lægges på den hårde asfalt. Ind igennem en port ser jeg igen nogle fjerne slægtninge, de beroliger mig og fortæller mig, at selvom det blæser meget, skal det nok gå. De er så vant til, at det blæser, det hjælper med de beroligende ord, når jeg nu ligger her i mine bukke og gynger i vinden.
Der er en masse at kigge på i den store havn med skibe, der kommer ud og ind. Dagen efter kan jeg svagt høre fra en altan, at min besætning ikke vil på vandet i dag. De snakker lidt om, at det er slut. Et af mine besætningsmedlemmer (Sten) har fået en skade. De vil finde ud af at få fat på den store hurtige vogn.
Men nu sker der noget helt andet. I stedet for at afbryde det hele prøver de at finde et nyt besætningsmedlem, og efter mange forsøg lyder det til, at alt falder på plads, Sten bliver skiftet ud med Birger, og i morgen vil de videre ud på det som for mig er blevet til et spændende eventyr.
Det er fredag, og Birger er kommet, så nu vil de af sted, Jeg bliver båret ned i vandet og læsset. Så afsted ud af havnen, De blæser, og noget tyder på, at det kan blive en hård tur, men hov! Nu blev der pludselig læ fra molen. Fint, så bliver det ikke så hårdt for min nye besætning. Jeg har hørt min besætning snakke om et mål for i dag, der hedder Dragsmur, Gad vidst hvad det indebærer? Hurtigt går det sydpå langs kysten, stadig med en varierende kystlinie. Tankevækkende, at det kan være så smukt i Danmark!
Nu kommer vi forbi en færgehavn. Noget tyder på, at vi er ved at være ved dagens mål. Vinden har lagt sig, og vi ror forbi en campingplads, ind til land, Fessor skal lige op og se, om vi er landet det rigtige sted. Noget tyder på det, og de snakker om, at jeg skal bæres over land. Bare de nu ikke taber mig, der er langt, og pludselig bliver der for snævert til, at de kan bære mig alle tre. De lægger mig om på siden, for at jeg kan komme igennem den smalle låge, og derefter går der ikke så længe, før de lægger mig forsigtigt i græsset og gør klar til natten. Endnu en begivenhedsrig dag er overstået.

Op i varmt sand

Da min besætning kommer og vækker mig, ligger der en anden båd og venter. Min besætning kalder det for en havkajak. Den ser spøjs ud, og den er forholdsvis mere læsset, end jeg er: Noget tyder på, at vi skal følges ad et stykke vej, Ha! Den kajak kan bare vente sig, jeg kender min besætning, og jeg ved, at de sagtens kan ro fra kajakken. Min besætning tager den dog med ro i starten, det er nu også rart at snakke med en anden båd, som også er ude på eventyr. Men min besætning har (lidt) travlt i dag, de snakker om Saxild Strand og om, at de skal møde andre besætninger hjemme fra Horsens. Turen går hurtigt forbi Mols Hoved til Egå og rundt om en mægtig stor dækmole. De siger, at det er Århus med dens havn, der ligger inde bagved. Vi skynder os af sted nu, det er ved at blæse op, og det sidste stræk ned til Saxild bliver hårdt for min besætning. Særligt ved Kysing Næs må de slås for det, men de er seje og får mig sikkert frem, og da vi nærmer stranden, hvor vi skal i land, er der mange badegæster ,så pas nu på ikke at komme for tæt på!

Inde på stranden kan jeg se en, jeg kender, det er "r/s" Alrø, et dejligt gensyn især med tanke på at Alrø også har været på eventyr, endda i noget der kaldes for udlandet (Belgien og Frankrig). Da jeg er blevet lagt op i det varme sand og min besætning har forladt mig ligger jeg og udveksler historier med "r/s" Alrø, mens mørket falder på. Inden vi falder i søvn, fortæller "r/s" Alrø, at der ikke er så langt hjem til de trygge rammer i bådehallen i Horsens. Jeg glæder mig til at komme hjem og er lidt vemodig over, at eventyret nu er ved at være slut.

Søndag kører det for min besætning Hou, Søby Rev, Gylling Næs, Alrømolen, Brakøre glider hurtigt forbi, Husodde passere jeg stolt over at have gennemført dette eventyr, ind til pontonen ved roklubben. Jeg bliver læsset af og lagt op på den vogn, jeg har savnet så meget, jeg bliver vasket og plejet og sat ind i den trygge bådehal, hvor jeg blev flytte fra for over en uge siden, ahh! Hjemme, træt af den lange tur og mæt af indtryk blinker jeg indforstået til "r/s"Alrø, inden jeg trygt lægger mig til at sove på min vante plads.

Secher

RETUR: Tilbage til årerne og fjorden

Kære alle medlemmer af Horsens Roklub.
Så oprandt dagen - endelig - hvor jeg atter kunne sætte mig i en af klubbens både, sammen med gode rokammerater, og komme en dejlig tur på fjorden, oven i købet i det flotteste vejr. Jeg har arbejdet frem mod den dag gennem de sidste par måneder, og nu er det lykkedes.
Forhistorien er den, at jeg i maj pludselig en dag faldt om. Min yngste datter var heldigvis lige kommet hjem og reagerede resolut, ringede omgående 112. Ambulancen ankom efter få minutter og kørte mig ind på Akutafdelingen på Regionshospitalet i Horsens, hvor man hurtigt og professionelt fik diagnosticeret en alvorlig hjerneblødning og fik mig overflyttet til Neurokirurgisk Afdeling i Århus.
Her blev jeg opereret dagen efter. Man sætter en clips på det blodkar, der havde blødt, og lægger et dræn for at afhjælpe trykforholdene. Operationen gik godt og var udført topprofessionelt, men ingen kunne garantere. hvordan forløbet herefter ville blive. Det var en alvorlig situation, og personalet lovede ikke mere end de kunne, men holdt hele tiden min mand og mine to døtre vel underrettet. Jeg husker ikke selv hele denne periode, som varede næsten 6 uger, men herefter blev jeg overflyttet til Hammel Neurocenter til videre genoptræning, og fra det øjeblik er jeg med igen, kan huske alt og blev hurtig meget bedre. Så meget bedre, at jeg efter 6 ugers ophold blev udskrevet, stort set uden symptomer og gener!

Jeg er af personalet blevet beskrevet som et omvandrende mirakel, og sådan har jeg også følt det, da jeg kom hjem igen og stille og roligt kunne genoptage alle daglige gøremål og fritidsinteresser. Jeg er endnu ikke vendt tilbage til mit arbejde som sygeplejerske, men det kommer også.
Det, der har gjort størst indtryk på mig, ud over den professionelle behandling jeg har modtaget og min families

Vibeke Byskov har oplevet næsten et mirakel og kom stærkt tilbage som roer efter alvorlig hjerneblødning.
kæmpe opbakning, er den fantastiske støtte, vennekredsen har udvist. Men roklubben har også haft en stor betydning. De af jer, som kender mig bedst, besøgte mig i Århus og har haft forbindelse med min familie, så I kunne holde jer underrettet på en dejlig engageret og samtidig diskret måde.
Da jeg ringede og meldte mig klar til roning igen, smed Stampe nærmest, hvad hun havde i hænderne, og arrangerede straks en pigetur, hvor der blev taget max hensyn til min lidt usikre formåen på vandet. Det gik heldigvis godt, og jeg har nu været på vandet flere gange og har hver gang mødt en enestående forståelse og hensyntagen, som jeg er meget overvældet over, og som jeg gerne vil benytte dette lille indlæg i Bundproppen til at sige 1000-tak for til jer alle. Det er på mange måder en fantastisk roklub, vi har, og det var et mirakel igen at opleve vores dejlige fjord og være en del af fællesskabet. Tak alle sammen.

Vibeke

LANGTUR: Nede i kanaler

I uge 28 tilbagelagde vi, 21 roere fra forskellige roklubber rundt i landet, her fra HR Ebbe og undertegnede, 232 km i Belgien og Frankrig. Der var en landdag pr. person, dvs. at der var 3 personer på land hver dag, som sørgede for indkøb og madlavning til resten af flokken. Det var også da, man kunne være lidt turist og slappe af.
Ferielangturen med DFfR gik i år på floderne Leie, Schelde og dennes biflod Scarpe samt kanalerne imellem disse. Vi roede meget af tiden lige omkring grænsen mellem Frankrig og Belgien. En stor del af turen bestod af kanaler, som lå under landniveau. Det gjorde udsigten sparsom, men vi så en del mindre byer med forholdsvis store kirker, som var meget flotte. På kanalerne var der en del pramtrafik, og det var ikke små pramme alle sammen.

De sidste 2 dage roede vi de smukkeste strækninger på floder med deres naturlige slyngede løb og med den skønneste udsigt til naturen og nogle meget flotte huse og haver, som var særdeles veltrimmede. Vi sluttede af i Gent med en rundtur på kanalerne i byen, en utrolig smuk og spændende by, som emmede af historie med smukke kirker og gamle bygninger. Det blev også til en rundtur i de små gader samt cafébesøg.
I løbet af ugen overnattede vi på hotel, i omklædningsrummet på en rugby klub, i campinghytter af forskellig standard, og i en idrætshal.
Det var en uge med ca. 51.000 rotag i meget flot rovejr.
Det var en uge med godt 230 km uden regn, storm og bølger.
Det var en uge med 19 sluser med hver deres særpræg.
Det var en uge med et godt fællesskab og mange oplevelser.

Grethe

LANGTUR: Vandet var grønt og bladene gule

En and, som næsten lod sig håndfodre med små stykker agurk. En hejre, der næsten ikke gad lette fra sin majestætiske etbenede position i sivkanten. Og to besøg næsten på Skt. Croix samme weekend.
Jo, man kan opleve meget på en løvfaldstur i begyndelsen af oktober. Danmark bliver næppe dejligere og mere farverigt end set fra Arena, Hjarnø og Fortuna på turen fra Ry til Skanderborg – gennem plummergrønt søvand, ad smalle åer, mellem skovsider, der var ved at eksplodere i grønt, brunt, gult og rødt.
Ind imellem kunne vi / jeg glemme, at det her også handlede om kontrolleret roning, om samarbejde og takt. Men så hjalp et "følg fireren, Karl" fra styrmand Fessor. Og vi fandt så nogenlunde ud af ind imellem at ro med kvart åre, se til styrbords åre og trække årerne helt ind, når Tåning Å blev rigtig smal
De 25-30 kilometers dagsdistancer var bestemt overkommelige, også fordi der var indlagt frokost og kaffe med bl. a. æbletærte, og vi fik fyldt depoterne op med en formidabel røget laks middag lørdag aften i Skanderborg Roklub.

Hejren var meget nysgerrig,
men den valgte flugten til sidst.

Så var det dyb fortid, at vi nogle timer tidligere
havde okset med at bære bådene, tømt for det meste gods, op over Vroldvej ved Fuldbro Mølle. Den slags løfteri virker altid, som om alt kan gå galt, og vi taber båden. Men hver gang går det jo alligevel uden ridser i bådelakken.
Søndag firmiddag roede vi Skanderborg Sø rundt. Den er ganske stor og byder på et meget dansk anløbssted, der alligevel hedder Skt. Croix. Og så var der ude på søen godt med gæs og ænder. Samt mulighed for at stikke ind i Lillesø, et meget idyllisk sted næsten midt i Skanderborg. Det var her, en forslugen and tog til takke med agurk, da vi ikke havde mere brød eller kage til overs.
-Jeg skal ro meget mere til næste år, lød den glade kommentar fra en af de 11 deltagere, da vi pakkede sammen efter turen. Alle var enige. For langture giver meget mere end et par timer til Brakør og retur.

Karl

KANIN: Til roning KLAR

Ro væk!
Sommeren viste sig at blive noget af det smukkeste og
mest ro-venlige! Som nye roere har vi nydt utallige ture på fjorden med kun lidt vind og masser af sol og varme.
Allerede under instruktionerne fornemmede vi, at vi hér mødes med engagerede, ivrige og seriøse roere, der går op i deres sport og gerne indvier os andre i den helt nye verden.

Vi er blevet taget fantastisk godt imod, fået en blid, men bestemt præsentation af disciplinerne og bådenes muligheder. Og ikke mindst taget med i det sociale.

Rokort
Snart blev siden en livline til klubben. Man skal da l i g e kigge! Her kan vi vælge imellem utallige ture eller være med til selv at oprette. Vi kan kontrollere og frydes over egne og andres rekorder. Genialt redskab, der fungerer! Pipper man lidt om en tur melder der sig straks villige styrmænd/ kvinder!

Det er vel!
Undervejs gode øvelser i teknik,og kadence, mangen en venlig henstilling for at få RIGTIG fat!
Afslappede pauser, hvor vi nyder den flotte natur, kaffe eller kiks. Især morgenkaffeturene er da kun til at blive gladere a'.

Kanintur til Silkeborgsøerne. Min første langtur var søndagsturen Ry - Silkeborg. Det virkede imponerende med lastning og losning af bådene! Alt var veltilrettelagt og vi nød servicen.
Hjemturen til Ry blev våd! Jeg fil assosiationer til galajroere, måske vi, der vælger at ro, var vikinger i tidligere liv?

Tekniktur - skod/ ro. Sæt i!
Med efteråret kom dramaer. Begreberne Krabbebølger og " moletur" blev pludselig meget konkret!
Et par garvede styrmænd gav os en ekstra lektion i teknikkerne om bord. Vi øvede os rundt i havnen. Alt åndede fred.
Desværre holdt vejrudsigten ikke, og det blæste op!
Ved et skift knækkede roret og forsvandt!
Vinden tog til! Svend, den dygtige styrmand, gjorde, hvad han kunne, men vi måtte lægge til ved en mole i lystbådehavnen, liste tilbage til klubben over land og sende mere erfarne roere - nu med nyt ror og pandelamper- efter båden!

Connies kaffe.

Heldigvis kan alle gode - såvel som mere dramatiske ture slutte a med kaffebord med Connie. Læste lige opskriften på brødene i sidste blad, imponerende!
Under kaffen evaluerer vi turene, snakker erfaringer og mangen en gammel anekdote bliver vendt! Hyggeligt og meget selskabeligt!

Vi ser frem til en ny sæson!

Else

KANIN: En dejlig sol-sommer

Da jeg den 16.04.2013 tog til åbent hus i roklubben, var det ikke med forventninger om, at roklubben skulle komme til at fylde så meget i min dagligdag, som tilfældet blev. Det var en rigtig hyggelig aften, hvor jeg følte mig meget velkommen og fornemmede en god atmosfære. Jeg var slet ikke i tvivl om, at jeg skulle deltage i instruktionsforløbet og derefter tage stilling til, om det var mig.
Det var et meget sjovt, hyggeligt og lærerigt forløb, som gav lyst til at blive medlem.
Jeg er i vintermånederne vant til at have forskellige aktiviteter hver formiddag. Roning blev en rigtig god erstatning. Ved hjælp af rokort og den vidunderlige sommer har det været muligt at ro alt hvad jeg har haft tid og lyst til. De fleste af ugens dage har der været arrangeret ture og ellers kom der altid tilslutning, hvis jeg selv arrangerede.
Alle de smukke dage på fjorden, de fleste med stille vejr og høj sol. Man bliver aldrig træt af at se sælerne, som ind imellem titter frem. Marsvin har jeg kun været heldig at se en enkelt gang. Jeg har også været ude at ro i måneskin hjem fra "Visens Skib" i Snaptun. Så mange skønne naturoplevelser. Ved hjælp af de forskellige bådhold, der bliver sat, lærer man også hurtigt en masse søde mennesker at kende og får hurtigt følelsen af at høre til.

Hanne R Thomsen er kommet mere til søs end nogen anden kanin i 2013

Jeg frygtede lidt kanindåben, men blev overbevist om, at det slet ikke var som i gamle dage. Det var rigtigt. Vi havde en rigtig sjov og dejlig dag. Jeg fik også at vide, at det var ganske frivilligt, men jeg har ikke fortrudt jeg deltog.
Nu har jeg netop været med på løvfaldstur. Det var min første tur med overnatning. Som alt andet var det en skøn oplevelse.
Det er blevet til over 700 km, jeg har fået roet denne sommer. Jeg er godt klar over, at sommeren har været helt speciel. De få gange, jeg har været ude i bølger, har jeg ikke syntes helt så godt om. Håber på det bliver bedre, når jeg får mere rutine. Det kan i hvert fald ikke få mig til at stoppe som roer.
Glæder mig meget til næste sæson, hvor jeg håber på flere gode ture, flere kilometer og masser af hyggeligt samvær.

KANIN: Tak til ildsjælene

Efter en 7-8 års overvejelse meldte jeg mig til introweekend i Horsens Roklub maj 2013. Hele lørdag og søndag stod i roningens tegn fra morgen til aften: Teori, bådens indretning, små roture ud på fjorden og kæntring af en båd i Hedensted svømmehal. Der var godt nok mange ord og udtryk, som skulle huskes, og det virkede i første omgang overvældende. Hvordan i himlens navn skulle det dog lade sig gøre at huske f.eks alle navnene på båddelene. Ja og instruktørens kommandoer var et kapitel for sig selv, fordi vi kaniner havde så utroligt travlt med at holde øje med åren, at det kneb at høre efter. Men efter 2 lange dage på fjorden og opdagelsen af nye muskler i skuldrene, i maven og i benene besluttede jeg mig for at ro videre.
Min første ro-sæson har været kort, men der har bestemt været højdepunkter, som er værd at nævne: Kanindåben ved Sondrup Strand, afstresningsture på fjorden fredag eftermiddag, en onsdags aftenkaffetur med hjemmelavet æblekage og en regnfuld kaninlangtur på 36 km, der i sandhed var en testning af regntøj og udholdenhed. Og så skal teknikturen med Svend og Poul Erik ikke glemmes, her lærte vi bl. a. at ro med benene og maven i stedet for med armene og ryggen. Ja og så lærte vi også, hvad der sker, når man mister roret og skal finde land i stormfuldt havnevand……
En sidste meget vigtig ting er roklubbens ildsjæle, som gør en stor indsats for, at alt skal fungere. Rigtig mange bidrager aktivt til, at det er en velfungerende klub, hvor man også som ny føler sig taget godt imod, og hvor man også kan få lov til at deltage aktivt. Så jeg glæder mig til mange ro-oplevelser fremover!

Thea

Jo det var sjovt

Det er ikke hver dag, en formand bliver døbt. Det var imidlertid tilfældet lørdag den 10. august, hvor kanindåben udviklede sig til et såkaldt opsamlingsheat for ikke døbte. Formand Grethe Kjærholm Jørgensen blev, tre år forsinket, sammen med Tina Torp, Anna Hopff, Carmen, Hanne og Thea på behørig vis døbt ved Sondrup Strand på en dag, hvor vejret ikke var i sit bedste lune. Frokosten, som bestod af indkøbte sandwiches, blev indtaget i nogenlunde vejr, men turen tilbage var i strid modvind.
Kun 15 personer havde tilmeldt sig festen om aftenen, men de havde det vist meget sjovt. Karen og undertegnede havde fået den ide, at betalingen var inklusiv en irish coffee, som blev serveret efter desserten.

Kaniner elsker gulerødder og irish coffee

Ud fra ræsonnementet, at festen sådan set ville blive dyrere, hvis man sagde nej, takkede de fleste ja til coffeen, og jeg skal lige love for, at festen tog en drejning i retning af det løsslupne. Vi endte alle på gulvet til totur fra Vejle og andre danse, hvor man går i ring og giver hånd, som om vi igen og igen lige skulle hilse på hinanden.
Poul Erik var aftenens visemester, og der blev sunget adskillige af viser, som man dagen efter synes er åndsvage - og så alligevel. Vi snupper vi et par smagsprøver. Synes du ikke det er sjovt, så tag lige en velkomstdrink, f.eks. et glas "champagne," derefter 6 glas vin (hvid og rød som du nu vil) og en dobbelt irish coffee. Kan du stadigvæk ikke trække på smilebåndet, så er festen den 26. oktober måske ikke lige noget for dig.

Kan en redaktør få bladlus? *Og mon man kan finde fladlus* *På en fælledparkgartnerassistent?* *Hvem monstro der stjal radissen?* *Og hvem krølled' mon chemisen* *på en nonneklosterbarselspatient?*	*Elskabsvenner amlet tå* *tedets tolte ønner* *tadig ine "kæve" lå* *ynger, veder, tønner* *pisebordet magtfuldt tår* *tore napseglas ødt tår* *mil om olen kinner* *orte kyer vinder.*

Lars Bak

Knuderiks knuder

Fiskerstik med ekstra halvstik (Ankerstik)

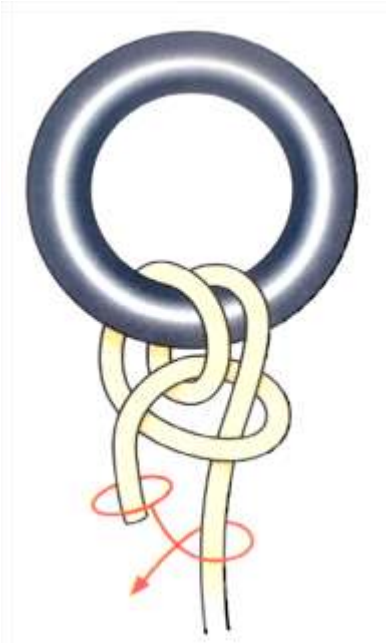

1. *Før tampen en rundtørn omkring ringen, og læg derpå et halvstik gennem denne tørn, før tampen bindes omkring linens faste*

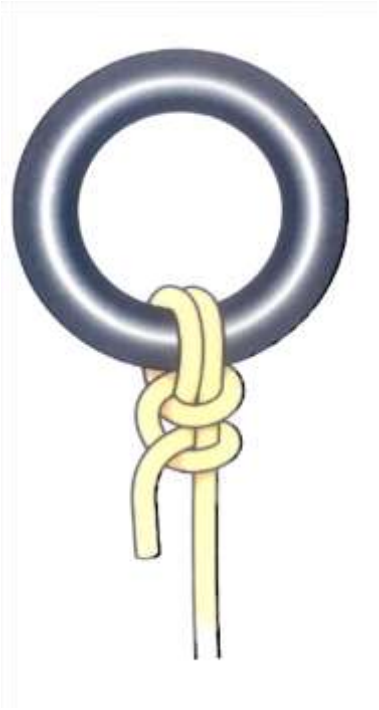

2. *Læg et identisk halvstik mere, og stram knobet op*

Fiskerstik har altid været anbefalet til fastgøring af trosser til ringe på bøjer eller små ankre. Derfor kan man undertiden høre dette benævnt som ”ankerstik”

Nye tilløbsstykker

I år er der roet så meget, at en del af turene er blevet "faste".
Det gælder f.eks.onsdags kaffeturene kl 9:00. De startede så småt op sidste sæson, men i år er der roet - så godt som - hver eneste onsdag hele sæsonen!
Nogle få havde ikke mulighed - og ville rigtig gerne. Hvad gør man så?? Så opretter man en onsdags aftenkaffetur!!- også med fin tilslutning.
Atter andre mente, der var behov for at sige ordentlig "god weekend!" til hinanden - og vel at mærke med mulighed for så mange deltagere som muligt. Derfor blev afgangen sat til kl 15:30. Sikken et tilløbsstykke!!! Folk vrimlede til.
Nu hvor det lakker mod enden, er der forslag om, at vi stadig mødes i klubben kl 15:30 om fredagen. Og vi kan jo sagtens mødes uden at skulle ro, ikke? Det skal ihvertfald komme an på en prøve!
Velkommen til alle, der har lyst!

Gitte m.fl.

Alle skal kunne svømme

Som en udløber af klubbens skærpede fokus på sikkerhed er vi i bestyrelsen blevet enige om, at alle "gamle" roere i løbet af de næste 3 år skal genopfriske deres svømmefærdigheder og kunne dokumentere, de kan svømme de 300 m, klubben kræver for at være frigivet. Det drejer sig her om roere, der ikke - via instruktionsforløbet - har svømmet 300 m inden for de sidste 3 år.
Rent praktisk kan det lade sig gøre på flere måder:

- For dem, der er på svømmeholdet torsdag aften, kan der i slutningen af sæsonen/når man selv ønsker det, være "tælles baner".
- Man kan bede en livredder i svømmehallen dokumentere.
- Vi kan lave nogle "fællesaftner" i Aqua Forum efter jul og "tælle" for hinanden

Dokumentation afleveres til Claus Walther, som registrerer.

På bestyrelsens vegne / Gitte

Rengøring bliver uddelegeret

Der har ikke været meget sving i gulvskrubben rundt i vore klublokaler i den forløbne sæson. Sedlen med tilmelding i gangen har ikke inspireret ret mange til at give et nap med, men heldigvis har klubben været lånt ud så ofte, at der er blevet gjort rent med jævne mellemrum. Vi er også en meget lille, sluttet gruppe, som har startet robotten, vasket gulvene og ordnet toiletterne, når de trængte.
MEN det er ikke nok!
Derfor vil jobbet fra 1.november være uddelegeret, således at der i klubben hænger en liste. Herpå er navn på de personer, der er ansvarlige for rengøring i et givent tidspunkt. Om man selv gør rent, får hjælp af andre eller betaler sig fra det er underordnet.
Jeg har set - og hørt - hvordan man gør i de klubber, jeg har besøgt i sommer og er kommet til, at denne måde må være den, der skal prøves af i Horsens Roklub.
Håber, I er med !!!- vi skulle jo gerne have den samme ros for vores lokaler, som vi hidtil har fået - og så er det da også rart at komme der!!!

Gitte

GÅR DU MED BYGGETANKER ?

NYBYGNING, OM- ELLER TILBYGNING
SÅ KONTAKT OS

TIL FAST PRIS OG TID KLARER VI ALT FRA IDÉ TIL IBRUGTAGNING

DIN KONTAKT ER OS
VI UDFØRER PROJEKTET

POUL THOMSEN ENTREPRISE APS

TØMRER · KONSTRUKTØR · ENTREPRENØR

Frydsvej 35 – 8700 Horsens
TLF. 21 66 85 16 75 62 0895
E-Mail: info@pteaps.dk / www.pteaps.dk

Foredragsaften

ONSDAG DEN 19 MARTS 2014

I HORSENS ROKLUB PÅ LANGELINIE, MED FRANK MILLER OG TORBEN MIKKELSEN DER VIL FORTÆLLE OM VESTBYEN INCL. BANEGÅRDEN OMKRING ÅR 1900 OG OP TIL I DAG, PÅ ISÆR POSTKORT MEN OGSÅ BILLEDER.

I ER VELKOMNE TIL AT TAGE POSTKORT OG BILLEDER MED TIL AFTENEN SAMT VENNER OG FAMILIE.

FOREDRAGET STARTER KL. 18.30 OG FORVENTES AT TAGE 1½ - 2 TIMER. DEREFTER VIL KLUBBEN VÆRE VÆRT MED KAFFE OG HJEMMEBAGT KAGE TIL SÆDVANLIGE BILLIGE KLUBPRISER.

VI VIL TAGE ALLE VORES KORT OG BILLEDER MED SÅ HVIS DER ER GADER ELLER KVARTERER DU VIL SE GAMLE BILLEDER FRA, ER DER OGSÅ MULIGHED FOR DET.

TILMELDING I KLUBBEN PÅ OPSLAGSTAVLEN PRIMO 2014 ELLER RING TIL FRANK MILLER TLF. 30284894 ELLER TORBEN MIKKELSEN TLF. 61785993.

VEL MØDT

Kalender

2. november	Aktivitetsdag 8:00 – 14:00	
5. november	Fællesspisning 18:00	– medlemsmøde 19:30
3. december	Medlemsmøde 19:30	– Gløgg og æbleskiver
7. januar	Fællesspisning 18:00	– medlemsmøde 19:30
4. februar	Fællesspisning 18:00	– medlemsmøde 19:30
25. februar	Generalforsamling 19:30	
4. marts	Fællesspisning 18:00	– medlemsmøde 19:30
28. marts	14:00 Standerhejsning	
1. april	Medlemsmøde 21:00	
12. april	Loppemarked	
10. – 11. maj	Instruktionsweekend	

URO'erne

Træner hver onsdag i roklubben	18 – 20:30
Svømmer hver mandag i AquaForum	18 – 20:20

Britta Grove

Autoriseret Psykolog
Coach & Supervisor

Opskrifter løvfaldstur

På opfordring kommer her opskrifterne på den middag, vi fik på løvfaldsturen

Pasta med laks i flødesovs og spinat (til 11 personer)

1 kg pasta(gerne penne)
200 gram varmrøget laks pr. pers.
1 kg spinat
1 liter piskefløde
salt

sådan gør du:

1 Kog pastaen efter emballagens anvisninger
2 skær laks i mundrette stykker
3 hæld pastaen i et dørslag og hæld den tilbage i gryden
4 bland den optøede spinat med fløde tilsæt salt efter smag og varm det op
5 hæld flødesovsen over pastaen og bland det godt og lad fløden reducere
6 pastaen med flødesovs anrettes på et fad og laksen fordeles rundhåndet ud over pastaen

Broccolisalat (til 11 personer)

6 dl.majonæse
3 dl. cremefaiche
6 spsk sukker
3 bundter broccoli (skåret i små buketter)
2 blomkålshoveder(skåret i små buketter)(kan evt. koges)
3 rødløg (finthakket)
450 gram revet cheddarost
300 gram bacon

sådan gør du:

1 Steg baconen tør på en pande og dræn den ristede bacon på et stykke køkkenrulle
2 bland en dressing af mayonæse, cremefaiche og sukker i en stor skål sammen med 1 1/3 af rødløget
3 bland broccoli og blomkål i en skål
4 bacon, ost og rødløg stilles på bordet som valgfrit tilbehør.

Hertil serveres flutes eller baguettes med kryddersmør.

Poul Erik og Fessor

Lille sø ved Skanderborg

Så frisk bliver man af at ro langtur!!!

Secher ser frem til nye eventyr i 2014.
Læs bådens personlige bekendelser fra en laaangtur i sommer på side 14